

listamálaranum og nazismuni, sum var fastur gestur til veitslur á Cliveden-slottinum saman við øðrum „rætttrúgvandi“, ella „appeasers“, sum tað eisini er. Hagar komu almennir útsendingar frá Nazi-Týskalandi og hittu bretskar politikkarar, og meðan teir sótu her og elgdu portvín í seg, eintust teir um, hvat frágæra maður hesin listamálarin var, sum elskaði Bretland so høgt. Eg hevði kanska høyrð um ein av handilsmálaráðharrum teirra. Tað eru eini tvey-trý ár síðan. Tá týska ríkið varð sameint aftur, mælti hann til, at nú áttu bretar at vera varnir og standa búnir, tí áðrenn vit vistu av, kundi týska nazi-veldið blóma upp aftur. Og hvat so? Nei. Slíkt er tabu av nevna her í dag. Nú tyktist andin aftur vera, sum á Cliveden-slottinum. Hann varð skúgvaður til viks. Ófólkaligur ótangi. Hesin niðagrisurin, illi andin av Cliveden-slottinum, er ringur at mana í jørdina. Aftur breyt hann seg fram aftur. Ungdómurin hevur fingið ov lítið at vita um bødilin. So veitir hann meg til viks. Leitar í einum bindi av lex- halt kj... alfrøðini – og visir mær á eina mynd. Eg kenni hana. Hon er sum ein tíðartalva og liggur á Tower Hill. Myndin er rund. Í jadaranum eru relieff av stór-hendingum og dramatiskum hendingum í søgu Londons. So peikar hann mær á eina. Ein beint avhøvdaður mannakroppur. Karl, kongur fyrsti av Bretlandi. Høvdidi liggur har á vøllinum. Vit eiga at vera varnir at nevna nakað niðursetandi um listamálaran og hansara harkalið. Hvør veit. Kanska vit av tí kunnu fáa somu lagnu, sum hasin. Chamberlain spottfrenti at listamálaranum, at hann hevði ikki nátt „to catch the buss“ í 1940. Eg kvíð fyrri, at okkara „oversergent Major“ er farin alt ov tíðliga í bussin. Og skulu vit lata okkum lumpa av hasum hálu sjakalunum her sunnan fyrri? Hasin frankismaðurin, Jákup – Jákup tann Lortur? Hann er ikki mætasti sarrakkurin. At teir ikki hava lært nóg mikið av hasum harkaliðnum gjøgnum tíðina. Hvussu hava teir gjøgnum tíðina roynt at undirlagt sær Bretland við innrás. Higartil hevði ikki hepnast. Hygg bert Ludvig 14. Hann hevði ætlanir um at herja á og seta fólk á land. Njónsarakkipið, hann hevði sent út, var tikið av bretum. Har funnu teir skjól um hesar hansara ætlanir. Og hvussu lumpin var hann ikki undir friðarsamráðingunum aftan á spanska aravfylgjubardagan? Fekk teir at góðkenna, at abbasonur hansara skuldi gerast kongur av

Spanialandi. Sum Jóan Jakup segði: Eitt smábarn! Og hann, Ludvig, skuldi so hava hond- og hevdsrætt yvir barninum. Tá um galt, vildi barnakongurin heldur heim aftur í franska barnagarðin at spæla. Og lyftini, hann gav niðurlendingum um, at teir kundu seta upp herstöðir í fyrrverandi sponksu Niðurlondunum? Áðrenn nakran vardi, legði hann av sínum eintingum á, herseitti býirnar, har her-

trælkast, eins og tað hevur verið eystanfyrri?

Nei. Tað er hatta „Gross-germanische Reich“, Og mynteindin, hatta Gross-wirtschaftsraum undir týskum yvirræði, sum hann, listamálarin, longu tá hevði ætlanir um, ið skuldi vera felags fyrri øll tey herseitti londini saman við Nazi-landinum, sum Scavenius longu í juli í -40 gekk sum skræpa á steini at gloypa ráari.

rødd við Tinghúsvegin. Í síni stóru armóð røða reystastu reystmenni okkara, at vit mugu bara gera so og so, tí annars verða vit sleptir upp á fjall av grísansar-unum á Flatlondum, og hvat so? Ja, men harragud, er tað neyðugt at hava 32 aktørar og 6-7 teskarar at standa í hasum tjørða sjónleikarhúsinum, ella summi koma fram á sjónvarpsskuggan, flennandi býtt, at siga okkum hetta? Vit kundu tá spart

umráði. Við trimum umráðum kemur tú kring allan innara býin.

NÍÐAN EFTIR THAMESÁNNI

Og nú er at leita eftir, hvønn veg tú skalt. Tað var til Westminster pearin, vit ætlaðu. So er at taka Circelleidina. So koma vit beint til ta støðina, sum eitur Westminster, og haðani er eitt hanagleiv oman á brúnna, og har er so søla av

hiðani. Aftan fyrri stendur tann prýðiliga kirkjan. Westminster Abbey. Aftan fyrri og her umleiðir hava fleiri av ráðharrunum skrivstovurnar.

Vit sigla undir einum ótali av brúm vestureftir.

Nú er farið at lota, vit eru komnir eitt sindur vesturum teir høgu bygningarnar. Ikki so góð lívd meira, og nóg av fólkinum hevur leitað sær niðurundir. Her fær tú okkurt bæði etandi og drekkandi.

Av og á verður steðgað at seta fólk upp. Vit hava sett okkum fyrri at fara til Hampton Court Castle.

SKRÁARNIR FRAM VID HAVNARÁ – OG THAMES-ÁNNI

Mangt rennur tær í minnið, tú situr her og hyggur rundan um teg. Skráarnir fram við Havnará oman fyrri Sjónleikarhúsið, sum bygðarmaðurin gjørdi so noss-ligar. Um hann hevur fingið hugskotið higani, so var tað ikki líkari. Dett arbeiði, her hevur verið. Skráarnir báðu megin lagdir við gróti. Fleiri tjórðingar tilsamans. Og dett man hava kostað! Ella bretar hava arbeitt pligt.

Tað eru slakir fyra tímar at sigla vestur til Hampton Court.

BRETAR Á SEIDABERGI

Ikki sær serliga reint út, vatnið í ánni, so ivasamt er, um livandi kikt av fiski er. Kortini, nóg fólk er á seiðabergi. Ongan sá eg teir fáa. Men annars hevði tað ikki verið fyrri mark at verið rættur stutleikafiskari.

Eitt ótal av skipum, summi gomul, tikist mær, stóri og smærri, standa uppi á turrunum. Onkur er í ferð við at mála. Onkustaðni sær út til, at fólk húsast í teimum, ið hvussu er sum summarbýli. Tjöld siggjast fyrri gluggum og kúgvægum. Plantur fram við lunnngini. Vit eru so langt frá, at eg siggi ikki, um tað eru plastikplantur. Og har, sum so atdjúpt er, liggja eisini skip bundin við land.

SKATTA DÝPIÐ

Beint sum vit sigla, so tekur hann bráðliga frá, rennur upp á afturdekkið, trívur eftir einum longum stranga og rennur hann niður fram eftir í sjógvin. Nú skal dýpið skattast. Hetta siðsta strekkið, vit hava siglt, tikist vera rættuliga grunt, og skiparin, ungur maður, vil ikki, at nakað skal henda. Men strangin røkkur ikki í botn, so her man vera vandaleyst. So varð koyrt áaftur, og vit sigla framhald

støðirnar vóru, og rak niðurlendingar burtur. Men hetta varð óvmikið hjá okkara manni, Vilhjálmi 3. av Oranien. Hann hevði ikki gloymt teir. Nú mátti brynjast liðið út av nýggjum, tó at hvørki parlamentid ella hann høvdu hug til bardaga. Men ólukkutíð. Hann kom ikki at uppliva úrslitið. Datt av hestinum og fekk so svárt mein, at hann doyði.

MYNTEINDIN, IÐ MUNDI STRIKAD DANMARK AV EVROPAKORTINUM

Hann hevur spákað aftur og fram við báðum hondum aftan bak. Ný steðgar hann á. Hevur høgru hond á lofti, rættir fremsta fingur upp og hyggur beint í eyguni á mær: „Okkum trýtur ein Marlborough í hesum døgum! Ella ætla teir at seta á stovn eitt nýtt Sovjetsamveldi. Og skal so fólk

Hvussu? Um vit høvdu tjóðbanka? Vitst ikki rættliga, hvat man skuldi nevna tað, men okkurt – mest sum „occupational therapy“. Tí pengar høvdu teir ongat at umsita. Sotu kanska við einum matadorspæli. Tá kundu teir rokna við milliardum, sum teimum lysti.

MEGNARORD, SUM VAR TAÐ INGBERG

Nei, betri hevði verið, um Magga varð sitandi. Hann mátti siga um oversergent Major, sum Cromwell á sinni, og sum Amery siteraði fyrri Chamberlain: „You have sat too long here, for any good you have been doing. Depart, I say, and let us have done with you. In the name of God, go!“

NÓGV KUNDI VERID SPART

Hesi ord áttu kanska at verið søgd við reystari

alt hetta á figgjarlógini.

AT FERDAST VID „UNDIRGRUNDINI“

Halin er mangan langur við avgreiðslurnar, har tú keypir ferðaseðlar. Vit hava tí sett okkum fyrri at keypa ferðaseðlar, ið eru galdandi eina viku. So hevur tú einki tær av at standa og bíða at sleppa fram. Men tá skalt tú hava eina mynd av tær at klistra upp í eitt skjal nakað sum busskortini, tú nýtir her. Og tað er eingin neyð, tí slík tól eru nærum á hvørjari støð. Tað er bert at koyra pengar í eina rivu og seta teg til rættis at snærja ella skapa tær, so sum tú heldur teg siggja best út. Spigil er. So er eitt ljósglím – ella fyra, og um slakar fimm minuttir, so hevur tú myndirnar. Nú er at vita, hvussu víða tú ætlar tær at ferðast – 2, 3, 4, ella fleiri

ferðaseðlum við Thames-bátunum. Sóln skínur av tí besta. Akførini eru mong. Roykurin er herviligur ein slíkan dag.

Vit hava fingið okkum ferðaseðlar til bátin. Hann siglir um einar fíggju minuttir, so best er at sleppa sær umborð.

Í dag hava tey flestu sett seg uppi á dekkinum. Her er ýtsýnið gott. Hevur tú myndatól, so fært tú góðar myndir hiðani av teimum mongu søguligu bygningunum, ið standa fram við ánni. Beint vestan fyrri okkum hava vit eina av teimum mongu brúnum, ið eru um Thames-ánni. Henda nevnt Westminster Bridge, og beint við her stendur tinghúsið so prangandi í sólarljósinum Tað høga tornið, Big Ben, sæst eisini so væl